

مكه هاى درسي پايه هاى اول و سوم متوسطه درس ديني و قران

درس سیزدهم کتاب دینی و قرآن(۱)

در حضور دوست

معنای اصلی ذکر، تنبه و بیداری است. در اصطلاح علما آمده است: «الذکر حضور المعنی عند المتکلم». ذکر عبارت است از حضور معنی پیش، گویندهٔ سخن، اگرچه در زبان ادا و تلقی نکند [عقیقی بخشایشی، ص٤٩٧].

ایمان، تقوا، توجه به خدا، گریهٔ محبت و شوق و محبت در محراب عبادت، دعا و ذکر و نیایش و استغفار را از یاد نبرید. این حیات دلهای ماست. این مایهٔ پیروزیهای حقیقی ماست

[خامنهای، ۱۳۸۰: ۳۷۳].

عبادت چیست؟ عبادت هدف آفرینش ماست. قرآن مجید می فرماید: «و ما خلقت الجن و الانس الا لیعبدون» [قرائتی، ص ۲۸]

حضرت علی(ع) می فرماید: «علیک بذکرالله فانه نورالقلب» یعنی همیشـه به یاد خدا باش که در آن نور دل است [روزنامهٔ صبح صادق، ۱۳۸۸: ۱۰].

قرآن کریم امنیت و آرامشی را که ایمان در نفس مؤمن ایجاد می کند، چنین توصیف می کند: «تنها آنهایی که ایمان

دعا زیباترین ترنم هستی و مستحکم ترین دستاویز ارتباط آفریده و آفریننده است. دعا کردن، همراه و همرنگ شدن با فطرت همهٔ مخلوقات (کل له قانتون) در تسبیح و ذکری است که وسیلهٔ اطمینان و آرامش است

بــه خــدا آورده و آن را به عبادت هیچ معبودی نیامیختهاند، ســـزاوار آرامش و امنیت و طمأنینه هستند.»

نکتهٔ روان شناختی: روان شناسان و درمان گران روانی بر این باورند که «ایمان بدون شک مؤثر ترین درمان بیماری های روانی به ویژه اضطراب و افسردگی است، » زیرا ایمان راستین مؤمن به خداوند، او را نسبت به کمک و

حمایت و نظر و لطف خداوند امیدوار میسازد. مؤمنی که به خدا ایمان دارد، از هیچ چیز در این دنیا نمیهراسد، چون میداند تا خدا نخواهد، هیچ شر و آزاری به او نمیرسد [تغابن/۱۱].

نکته: پرستش خدای یگانه، به خصوص بدین دلیل، حافظ سلامت جسم و روان آدمی است که سبب ایجاد شخصیتی مقاوم و مبارز می گردد و آدمی را آنقدر به مشیت الهی متکی می گرداند که از هیچ مشکلی نمی هراسد و از هیچ گرفتاری و برخوردی شکایت نمی کند و در نتیجه زندگی سالم و با نشاطی به او می بخشد [پریور، ۱۳٦۲].

نکته: قرآن در حفظ شخصیت افراد کوشیده و برای آن ارزش بسیار قائل شده و خداوند را ناظر به اعمال آدمی دانسته و هم او را مسببالاسباب شناخته است، به گونهای که دیگر در ضمیر انسان غم یا محرومیتی باقی نمیماند که بدان علت گرفتار عقدهٔ روانی و نابسامانی شود. آنجا که فرموده «أمن یجیب المضطر اذا دعاه و یکشف السوء و یجعلکم خلفاء اَلارض اً هم الله قلیلاً ما تذکرون» [نمل/ ٦٢].

نکته: تفاوت خلسهٔ روحی پدید آمده از مدیتیشن و آرامش حاصل از یاد خدا: خلسهٔ روحی پدید آمده از مدیتیشن، آرامشی موقت و محدود به زمان خلسهٔ روحی است و هنگام برخورد با فعالیتهای جدی، آرامش پیدا شده از خلسهٔ مدیتیشن زایل می شود و اضطراب و دغدغه وجود انسان را فرا می گیرد (زیرا در مدیتیشن ذهن از اشتغال به هر فکری رها می شود و به نظارهٔ محض یا بی توجهی به تصاویر ذهنی خود می رسد و در نتیجه هیچ خاطره یا خیال مشغول کننده ای باقی نمی ماند تا برایش دغدغه ایجاد کند). اما آرامشی که از یاد خدا حاصل می شود، چنان مستحکم و ماندگار است که انسان را در

بحرانهای گوناگون زندگی حفظ می کند. چنان که در وصف قطب عارفان، امیر مؤمنان علی(ع) آمده است: «هوکالجبل الراسخ لاتحرکه العواصف»: او همچون کوهی استوار بود که طوفانها او را مضطرب نمی کرد [کافی ۱:٤٥٤].

امام صادق(ع) فرمود: «پیامبر خدا (ص) بر جنازهٔ سعد بن معاذ نماز

گزاردند و فرمودند: در نماز نود هزار فرشته شرکت جستند که بین آنان جبرییل بود. گفتم به جبرییل او به چه جهت شایستهٔ نمازگزاری فرشتگان شده است، پاسخ داد: او دائم قل هو الله احد را در حال قیام، قعود، رکوع، راه رفتن و برگشتن، بر لب داشت [گلچین عقیقی بخشایشی، ص ٤٦٩].

سهل شوشتر از بزرگان عرفاست که در سن ۸۰ سالگی به سال ۲۸۳ ه ق از دنیا رفت. او می گوید «من سه ساله بودم که نیمههای شب دیدم داییام از بستر برخاسته و مشغول نماز شب است. یکبار به من گفت: پسرم آیا آن خداوندی را که تو را آفریده است، یاد نمی کنی؟ گفتم: چگونه او را یاد کنم؟ گفت: شب، هنگامی که در بسترت می خوابی، سه بار از صمیم دل بگو: خدا با من است و مرا می نگرد و من در محضر او هستم، چند شب همین گفتار را از ته دل گفتم. سپس به من گفت: این جملهها را هر شب هفت بار بگو. من چنین کردم. شیرینی این جملهها را هر شب هفت بار بگو. من چنین کردم. شیرینی آن چه گفتم، در دام عای گرفت. پس از یک سال به من گفت: آن چه گفتم، در تمام عمرت از جان و دل بگو که همین ذکر و معنویتش دست تو را در دو جهان بگیرد و نجات بخشد. به این تر تیب، نور ایمان به توحید، در دوران کودکی در دلم راه یافت و در سراسر قلبم چیره شد [داستان دوستان: ۵:۲۰۵].

دعا: دعا زیباترین ترنم هستی و مستحکمترین دستاویز ارتباط آفریده و آفریننده است. دعا کردن همراه و همرنگ شدن با فطرت همهٔ مخلوقات (کل له قانتون) در تسبیح و ذکری است که وسیلهٔ اطمینان و آرامش است.

پادشاهی و گدایی بر ما یکسان است که بر این در همه را پشت عبادت خم از اوست [قرائتی،

نکته: در آیهٔ «ذا سألک عبادی عنی فانی قریب...» توفیق دعا به دعوت خداونداست و دعاکننده آن چنان موردمحبت پروردگار قرار دارد که در آیهٔ فوق هفت مرتبه تعبیر «خودم» را برای لطف به بندهاش به کار برده است [همان، س۲۰۸].

پس ستایش خداوند گرانسنگ ترین چیز و بر ترین گنجی است که ارزش ذخیره شدن دارد [ترجمهٔ خطبهٔ۲]. بر تر و بزرگ است خدایی که اندیشههای ژرف، حقیقت ذات او را نمی توانند درک کنند و گمان زیرکها آن را نمی یابند [خطبهٔ ۹۶].

فواید حمد و ستایش از دیدگاه علی(ع) در قالب حمد: «ستایش خداوندی را سزاست که حمد را کلید یاد خویش و سبب فزونی فضل و رحمت خود و راهنمایی نعمتها و عظمتش قرار داده است» [نهجالبلاغه، خطبهٔ ۱۵۷].

نمونههایی از حمد از حضرت علی (ع)

- هیچ اندیشهای به تو نرسد و هیچ دیدهای تو را ننگرد.

- خدایا حقیقت بزرگی تـو را نمیدانیم، جز آن که میدانیم تو زندهای و احتیاج به غیر نداری [نهجالبلاغه، خطبهٔ ۱٦٠-۱۲۱۹]. نمونههایی از حمد از کتاب الهی نامه

-الهی از سـجده کردن شرمسـارم و ســر از سـجده برداشتن شرمسارتر» [حسنزادهٔ آملی، ص٤٠].

- الهی، سرتاســر ذرات عالم وجود در جنب و جوشاند. چگونه حسن خاموش باشد» [همان، ۳۱].

جمله اجزای جهان روز و شبان

با تو می گویند پیدا و عیان ما سمیعیم و بصیر و هُشیم

با شما نا محرمان ما خامشیم [شیرین، ص۲۰۳].

نماز وسيلة ذكر

كتهم ا

۱. نماز ساده ترین، عمیق ترین و زیبا ترین رابطهٔ انسان با خداوند است که در تمام ادیان آسمانی بوده است [قرائتی، ۵۹۰].
۲. نماز در بیشتر سورههای قرآن از بزرگ ترین سوره (بقره) تا کوچک ترین آنها (کوثر) مطرح است [همان، ۵۰۰].
۳. نماز بهترین نمونهٔ شکر خداوند است. خداوند به پیامبرانش می فرماید: به شکرانهٔ این که ما به تو کوثر و خیر کثیر دادیم، نماز بر یا کن (انا اعطمناک الکوثر فصل لریک و انحر) [همان، ۵۰۰].

آ. نماز بهترین نمونه شکر خداوند است. خداوند به پیامبرانش می فرماید: به شکرانهٔ این که ما به تو کوثر و خیر کثیر دادیم، نماز بر پا کن (انا اعطیناک الکوثر فصل لربک و انحر) [همان، ص ٥٠].
 از بر کات عبادت آن است که انسان به تدریج و گام بر جهان تسلط پیدا می کند. از جمله این آیه «ان تتقوا الله یجعل لکم فرقاناً» [قرائتی، ص ٨٩].

 ۵. عبادت اهرمی برای مقابله با مشکلات است: (استعینوا بالصبر و الصلاة): از صبر و نماز برای مقابله با مشکلات کمک جویید [قرائتی، ص ۹۰].

تمرین روزانه در مورد ذکر:

من از هماکنون تصمیم گرفتم همواره آخرین و بهترین را

خواسته باشــم. چون که صد آمد، نودهم پیشماست [شیرین، ص۲۰۰].

درس یانزدهم کتاب دینی و قرآن(۱)

همدلی و همراهی

ضربالمثلها

«الرفیق ثم الطریق» نخست یار نیکویی بجوی، آن گاه پای در راه بگذار [محمدفرد، ۲:۱۳۸۸].

دوســـتی با مردم دانا نکوســت (نظامی) [شکورزاده بلوری، س٫۹۸۶].

دوست آن است که معایب دوست همچو آینه روبهرو گوید (سعدی) [همان، ۵۲۲].

صحبت صالح ترا صالح کند. (مولوی) [همان،٦٨٩]. آیات و احادیث و اشعاری دربارهٔ دوستی و دوستیابی:

- یا ویلتی لیتنی لماتخذ فلا نا خلیلاً لقد اضلنی عن الذکر بعد اذجاءنی و کان الشیطان للانسان خذولاً [فرقان، ۲۵: ۲۸ و ۱۲۵

> دوستان منحرف، عوامل شیطان اند: چون بسی ابلیس آدم روی هست پس به هر دستی نشاید داد دست

تمرين روزانه

من از هم کنون تصمیم گرفتم برای انتخاب دوست حداقل با پدر و مادر و چند نفر انسان موفق مشورت کنم [شیرین، ص۱۰۲].

اگر انسان صبر کند تا محتاج سراغ او بیاید، با این کار انسانی را به مذلت نشانده است، ولی اگر قبل از درخواست به او کمک کند، خود را به قلهٔ رفیع کرامت رسانده و برای خود محبت کسب کرده است

درس چهارم کتاب دینی قرآن (۲)

-معجزهای از نوع کتاب: «و انه لتنزیل ربالعالمین». [شعرا، ۱۹۲:۲٦]. مصطفی را وعده داد الطاف حق گر بمیری تو نمیرد این سبق من کتاب و معجزت را حافظم

بیش و کم کن را ز قران رافضم [دورکنندهام]

قرآن کریم مفسر جهان هستی است و تنها راه قرآن یابی و طریق فهم آن محبت خداست. قرآنی که اقیانوس بیساحل است. اول و آخر ندارد. این کتاب صمد است و برای تکامل انسان و برای مدینهٔ فاضله شدن انسان چیزی کم ندارد. پر است. جای خالی ندارد [طباطبایی، ص۲۰۹].

پیامبر اکرم(ص): «ظاهره انیق و باطنه عمیق»: ظاهر قرآن زیبا و باطن آن مثل دریا عمق دارد [مطهری، ص۱۳۳].

از عبدالله بن مسعود روایت شده که گفت: قرآن بر هفت حرف نازل شده و هر حرفی از آن را ظاهری است و باطنی و علم ظاهر و باطن آن نزد علی(ع) است [امامی کاشانی، ص۳۰].

نمونههایی از اعجاز علمی قرآن کریم

۱. پیدایش جهان هستی: سرآغاز جهان در قرآن توصیف می گردد: (بدیع السماوات و الارض...): او پدیدآورندهٔ آسمانها و زمین است.

اطلاعات ارائه شده در قرآن با یافتههای قطعی علم معاصر کاملاً مطابقت دارد. نتیجهای که فیزیک کیهانی امروزه بدان دست یافته، آن است که هستی، روی هم با ابعاد ماده و زمان، در نتیجهٔ یک انفجار عظیم که در بیزمان رخ داده است، پدید آمد. مجامع علمی مدرن موافق هستند که در حال حاضر، انفجار بزرگ تنها توضیح منطقی و قابل اثبات برای آغاز جهان هستی بزرگ تنها توضیح منطقی و قابل اثبات برای آغاز جهان هستی و چگونگی پیدایش جهان است و پیش از آن هیچ چیز بهصورت ماده وجود نداشت و جهان از نوعی وضعیت عدم وجود که نه در آن ماده، نه انرژی و نه حتی زمان وجود داشته، پدید آمده است و این وضعیت تنها بهصورت ماورا الطبیعه قابل توصیف است. ماده، انرژی و زمان همگی بدون سابقهٔ قبلی خلق شدهاند. این حقیقت که اخیراً از طریق علم فیزیک مدرن کشف شده است، ۱٤۰۰ سال قبل به ما اعلام شده بود [هارون یحیی، ص۲۰].

در خطبـهٔ نورانی حضرت صدیقهٔ طاهره (ع) آمده اسـت: «ابتدع الاشیاءلامن شیء کان قبلها»: خداوند سبحان عالم را به نحو ابداع خلق کرده است [طباطبایی، ص۲۱۱].

۲. مخلوط شدن دریاها با یکدیگر: یکی از ویژگیهای دریاها که اخیراً کشف شده است، از این آیه برداشت می شود: «مرج البحرین یلتقیان بینهما برزخ لا یبغیان»: دو دریا را به هم متصل کرد، بین آنها دو فاصلهای است و به یکدیگر تجاوز نمی کنند. ایس ویژگی دریاها که به هم می رسند، اما در یکدیگر ایست ویژگی

از كلمات قصار رسول اكرم(ص):

دوستی مؤمن با مؤمن از بزرگترین شاخصههای ایمان است و هرکس برای خدا دوست بدارد و برای خدا دشمن بدارد و برای خدا عطا نماید و بهخاطر خدا دریغ کند، از برگزیدگان بهشمار می آید [متن کامل تحف العقول]، محدث جلیل القدر شیخ ابومحمد حرانی [رحمه الله علیه، ص۸۳].

در احادیث ما وارد شده است که گروهی، از عیسی بن مریم سؤال کردند: یا روح الله من نجالس؟ یعنی با کی مجالست کنیم؟ جواب داد: من یذکر کم الله رؤیته: یعنی با کسی مجالست کنید

که دیدن او شما را به یاد خدا بیندازد [مطهری، ص ۳۸۸]. بترس از کســی که از خدا نترسد (خواجه عبدالله انصاری)

. ریان ر [شکورزاده بلوری، ص ۳۵۰].

می رود از سینه ها در سینه ها از ره پنهان صلاح و کینه ها صحبت صالح تو را صالح کند

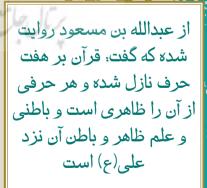
صحبت طالح تو را طالح کند [مطهری، ص۳۹۰].

در حدیث داریم: اگر در شناخت کسی به تردید افتادید، به دوستانش بنگرید که چه افرادی هستند (فانظروا الی خلطائه) [قرائتی، ص٤٥].

تو اول بگو با کیان دوستی

من آنگه بگویم که تو کیستی [شکورزاده بلوری، ص۳۵]. از امام علی(ع): نامهٔ امیرالمؤمنین به فرزندش امام حسن(ع): مبادا همنشــین کسی شــوی که از او بر دین خود نگرانی

. [حرانی، ص ۱۲۹].

نمی آمیزند، به تازگی کشف شده است. به علت نیرویی فیزیکی به نام «کشش سطحی»، آبها در همسایگی دریاها مخلوط نمی شوند. به علت تفاوت در غلظت آبهای دو دریا، کشش سطحی آنها را از درآمیختن یکدیگر باز می دارد؛ درست انگار که دیوار باریکی بین آنها باشد. نکتهٔ جالب این است که مردم هیچ بهرهای از علم فیزیک، کشش سطحی یا اقیانوس شناسی نداشتند.

امام صادق(ع) می فرمایند: «علی و فاطمه دو دریای عمیقاند که هیچیک به دیگری ظلم و ستم نکرد».

در تفاسیر این معنی و معنی مذکور در مطلب فوق، هر دو نقل شدهاند [ر.ک.تفسیر جامع ۲۷:۷ ذیل آیهٔ مذکور)[همان، ص٥٦].

طرح یک سؤال

قرآن مانند سایر گفتارها، از کلمات است و کلمات آن نیز از حروف معین و مشخصی ساخته شده است که در اختیار بشر است، ولی چگونه است که بشر نمی تواند مانند قرآن را بیاورد؟

پاسخ: همانند یک گیاه که مواد ترکیبی و فرمول ترکیب آن مشخص شده است، ولی بشر نمی تواند از همان مواد با همان فرمول معین گیاه زنده را بسازد [جمعی از نویسندگان، ص۲۹].

درس پانزدهم کتاب دینی قرآن (۲)

کرامت نفس: عزیز کردهٔ خدا را نمی شود ذلیل کرد. آن که را کرده کردگار عزیز

نتواند زمانه خوار کند [شکورزاده بلوری، ص۷۱۹].

تعریف عزت نفس: در بسیاری از تعبیرات اسلامی، این حالت غرور یا مناعت و احساس شرافت، تحت عنوان عزت نفس بیان شده است [مطهری، ص۲۱۱].

احادیث و اشعار: امام علی(ع): مرگ بهتر از تن به ذلت دادن، و به اندک ساختن بهتر از دست نیاز به سوی مردم داشتن است [رجبی،ص۸٤].

آلودهٔ منت کسان کم شو

تا یکشبه در وثاق تو نان است

چندان که مروت است در دادن

در ناستدن هزار چندان است [انوری]

«القناعــة عزّ و غنا ٔ »: قناعت برای انســان عــزت و آبرو و بینیاز کننده است. و «من کثر حرصه ذلّ قدره»: کسی که حرص او زیاد بشود، ارزش او کم است.[طباطبایی، ص٥٩].

نکتهٔ۱. حضرت امیر(ع): «السائل رسول الله»: آن کس که برای رفع نیازش نزد تو آمده، او فرستادهٔ خداست تا انسان امتحان بشـود و ببیند گرفتار شحّ نفس و بخل است یا نه، پس مجوزی برای بی احترامی به افراد فقیر نداریم [همان، ص ۲۰].

نكتهٔ ٢. حضرت امير المؤمنين فرمود: «افضل النوال بذل بغير

السؤال»: با فضیلت ترین هدایا، هدیه و بخششی است که قبل از آن که محتاج خود را با درخواست ذلیل کند، به او داده شود. انسان نباید راضی به ذلت و خواری دیگران بشود. درخواست و سؤال برای انسان ذلت و خواری می آورد. اگر انسان صبر کند تا محتاج سراغ او بیاید، با این کار انسانی را به مذلت نشانده است، ولی اگر قبل از درخواست به او کمک کند، خود را به قلهٔ رفیع کرامت رسانده و برای خود محبت کسب کرده است. «من بذل النوال قبل السؤال فهو الکریم المحبوب» [همان، ص ۱۵۱].

منابع

ا. قرآن كريم. ترجمهٔ حضرت آيتالله مشكيني. ويرايش حسين استاد ولي.
 ۱۳۸۵.

 ٢. الهىنامه، آيتالله حسين زاده آملى، مؤسســه بوستان كتاب. چاپ بيست و هشتم. قم. ١٣٨٥.

۳. امثال و حکم. علی اکبر دهخدا. انتشـارات امیر کبیــر. چاپ چهارم. تهران. ۱۳۸۷

۴. انسان کامل. سیدعلی طباطبایی. انتشارات قدس. نوبت چاپ ۱۳۸۶.

۵. بر گزیدهٔ داســـتانهای کوتاه از تاریخ اسلام. هیئت تحریریه. مؤسسه انجام کتاب

۶. تعلیم و تربیت در اسلام. مرتضی مطهری. انتشارات صدرا. چاپ نهم. ۱۳۸۱.

٧. تحف العقول عن الرسول(ص). شيخ ابومحمد حرانى (رحمهالله). ترجمهٔ
 صادق حسنزاده. انتشارات آل على(ع). چاپ هشتم. ١٣٨٤.

۸. تعلیـــم و تربیــت از دیدگاه مقام معظــم رهبری. حضرت آیــتالله العظمی
 خامنهای. نشر تربیت اسلامی. وزارت آموزش و پرورش. چاپ اول. ۱۳۸۰.

۹. تکاپوی ارزشها. سیدعلی طباطبایی. انتشارات قدس. نوبت چاپ ۱۳۸۶.

۰۷. تفسیر سیورهٔ لقمان. محسن قرائتی. سیازمان چاپ و انتشیارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی. چاپ نهم. ۱۳۸۲.

۱۱. تفسیر سورهٔ لقمان. محسن قرائتی. مرکز فرهنگی درسهایی از قرآن. چاپ اول. ۱۳۸۵.

۱۲. خاتمیت. متفکر شهید مرتضی مطهری. انتشارات صدرا. ۱۳۶۶.

۱۳. خـط امان، پژوهشــی در موعود ادیان. محمد امامی کاشــانی. دفتر نشــر فرهنگی اسلامی. تهران. ۱۳۸۷.

۱۴ دین و روان شناسسی. دکتر علی پریور. انتشارات آسسیا. چاپ اول. خرداد ۱۳۶۲

 دوازده هزار مثل فارسی و سیهزار معادل آنها. دکتر ابراهیم شکورزاده بلوری. انتشارات آستان قدس رضوی. چاپ دوم. ۱۳۸۴.

۱۶. روزنامهٔ صبح صادق. شهریور ۱۳۸۸. شمارهٔ ۴۱۶.

۱۷. سلوک قر آنی. دکتر حسین علی شیرین. انتشارات آوای نور. تهران. ۱۳۸۵.

گلچین عقیق. دکتر عقیقی بخشایشی. انتشارات نوید اسلام. چاپ اول.
 ۱۳۸۴.

 ۱۹ معارف اسلامی ۲-۱. تألیف جمعی از نویسندگان. سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاهها. تهران. ۱۳۸۱.

۲۰. معجزات قرآن. هارون یحیی. ترجمهٔ علیرضا عیاری. انتشارات نقش نیزار.
 چاپ نهم. ۱۳۸۸.

 نهجالبلاغه. سیدرضی. ترجمهٔ مرحوم محمد دشتی. انتشارات مسجد مقدس جمکران. نوبت چاپ بهار. ۱۳۵۸.

۲۲. همای رحمت. علیرضا رجبی. نشر میثاق. چاپ اول. تابستان ۱۳۸۰. ۲۳. همراه جوان. محمدفرد. چاپ آبنوس. چاپ دوم. ۱۳۸۸.